

1. Onko tyyppihyväksyntädirektiiviä 70/156/ETY, ⁽¹⁾ sellaisena kuin se on muutettuna 18.6.1992 annetulla neuvoston direktiivillä 92/53/ETY, ⁽²⁾ joka on saatettu Saksan oikeusjärjestelmän osaksi 9.12.1994 annetulla Verordnung über die EG-Typgenehmigung für Fahrzeuge und Fahrzeugteile -nimisellä asetuksella, (jota on muutettu viimeksi 7.2.2004) tulkittava siten, että myös sellaisen moottoriajoneuvon kuljettaja, jonka ajoneuvo on rekisteröity EY-tyyppihyväksynnän perusteella annetun tyyppihyväksynnän seurauksena henkilöautona, on oikeutettu ottamaan ajoneuvon hyväksyttynä ajoneuvotyyppinä käyttöön tieliikenteessä ja erityisesti, sovelletaanko tämän moottoriajoneuvon kuljettajan osalta myös sellaisia nopeusrajoituksia, jotka koskevat pelkästään henkilöautoja?

2. Saavatko liikenneviranomaisen tutkinnan osalta toimivaltaiset viranomaiset todeta, että Kraftfahrt-Bundesamtin EY-tyyppihyväksynnän mukaan antamat tyyppihyväksynät ja saksalaisten ajoneuvorekisteriviranomaisten näiden EY-tyyppihyväksyntien perusteella suorittamat rekisteröinnit eivät ole ratkaisevia ajoneuvotyyppin luokittelun suhteen silloin, kun vahvistetaan, mitä nopeusrajoitusta sellaisen ajoneuvotyyppin kuljettajan on noudatettava?

⁽¹⁾ Moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen tyyppihyväksyntää koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 6 päivänä helmikuuta 1970 annettu neuvoston direktiivi 70/156/ETY; korvattu ja muutettu 18.6.1992 annetulla direktiivillä 92/53/ETY.

⁽²⁾ Moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen tyyppihyväksyntää koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annettu direktiivin 70/156/ETY muuttamisesta 18 päivänä kesäkuuta 1992 annettu neuvoston direktiivi 92/53/ETY (EYVL L 225, 10.8.1992, s. 1).

Euroopan yhteisöjen komission 18.2.2005 Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-90/05)

(2005/C 82/52)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 18.2.2005 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on Dimitris Triantafyllou, prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio,

annettuaan Luxemburgin suurherttuakunnalle tilaisuuden esittää huomautuksensa ja 7.7.2004 päivätyn perustellun lausunnon ja kuultuaan tämän vastauksen, joka kirjattiin saapuneeksi pääsihteeristöön 13.10.2004, vaatii yhteisöjen tuomioistuinta

1) toteamaan, että koska Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut arvonlisäveronpalautuksia maan alueelle sijoittautumattomille verovelvollisille koskevaa kuuden kuukauden määräaika, se ei ole noudattanut kahdeksannen arvonlisäverodirektiivin ⁽¹⁾ 7 artiklan neljännen kohdan mukaisia velvoitteitaan, ja

2) velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Luxemburgin suurherttuakunta on kyllä asianmukaisesti saattanut kyseisen direktiivin kansallisen oikeusjärjestyksen osaksi, mutta ei käytännössä noudata sen 7 artiklan neljännessä kohdassa säädettyä kuuden kuukauden määräaika, joka koskee arvonlisäveronpalautuksia maan alueelle sijoittautumattomille verovelvollisille. Luxemburgin viranomaisten suorittamat palautukset ovat säännöllisesti huomattavan viivästyneitä. Luxemburgin lainsäädännössä ei myöskään säädetä viivästyskoroista, joilla voitaisiin korvata näistä viivästyksistä aiheutuvaa vahinkoa.

⁽¹⁾ Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – maan alueelle sijoittautumattomille verovelvollisille suoritettavaa arvonlisäveron palautusta koskevat yksityiskohtaiset säännöt – 6 päivänä joulukuuta 1979 annettu kahdeksas neuvoston direktiivi 79/1072/ETY (EYVL L 331, 27.12.1979, s. 11).

Euroopan yhteisöjen komission 21.2.2005 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-92/05)

(2005/C 82/53)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 21.2.2005 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ranskan tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat Bruno Stromsky ja Bernhard Schima, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuim

- 1) toteaa, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut neuvoston direktiivissä 93/42/EY vahvistettuja vaatimuksia koskevista yksityiskohtaisista eritelmistä sellaisten lääkinnällisten laitteiden osalta, joiden valmistuksessa käytetään eläinperäisiä kudoksia, 23 päivänä huhtikuuta 2003 annetun komission direktiivin 2003/32/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä
- 2) vaihtoehtoisesti toteaa, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut edellä mainitun direktiivin 2003/32/EY mukaisia

velvollisuuksiaan, koska se ei ole ilmoittanut komissiolle antamistaan säännöksistä

- 3) velvoittaa Ranskan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Määräaika direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista oikeusjärjestystä päättyi 1.1.2004.

⁽¹⁾ EYVL L 105, 26.4.2003, s. 18.